

in ljudje so čudeč in boječ se popraševali, kaj to pomeni.

„Nekam se odpravljajo“, razlagal je Korenček in miril strašljivce, češ, saj sem jaz tu. — Od proštije pa je prijezdil general, izpregovoril nekaj besedij s poveljniki in obrnil konja po klancu

proti mostu. Za njim se je obrnila četa konjenikov, za temi je šlo par topov in municijski voz, potem dolga vrsta pešcev in zopet četa konjenikov. Dolgo je bobnel in škripal most pod nogami in kolesi. (Dalje.)

Vladimir in Varjag.

„P remagal srečno si Jatvage,
Raduj se, Vladimir, te zmage!
Saj z dnem današnjim slavne bitve
Razširil dom si nam do Litve.
Preslavljaljaj ti bogov oblast,
Mi pojmo tebi slavo, čast!“

Omamljen glasnega klicánja
Zmagalec ljudstvu se poklánja,
In starešinam in boljarjem
In svečenikom pred oltarjem
Zakličje mladi poglavar:
„Bogovi hočejo svoj dar.“

Obilna res je milost boštva,
Med vami iščem torej moštva,
Da jeden vsaj za narod celi
K bogovom divnim se preseli,
Da jim zahvalo v raji dé,
Ko žrec prebode mu srcé.“

Kakó nemila ta beseda
Pretvóri žarna lica v bleđa!
In skoro bi iz rok bodala
Drhtečim žrecem k zemlji pala,
Da ne povzdigne tisti čas
Boljár besede sivolas.

„O kje so, kje so oni časi!
Kdo pač se danes sam oglasi?
Da vse prestrežemo prepire,
Svetujem jaz, o Vladimire:
Vrzimo kvišku kocek sklad,
Da žrtev nam pové njih pad.“

Pogled vladarjev zadovoljni
Pozdravi hitro ljud vesoljni;
In predno prav se rod ob Visli
Usodne svoje želje zmisli:
„Vrzimo kocke kvišku, dà!“
Že kocke padajo na tlá.

Kot mrak noči po zémli črne
Med ljudstvom se novica zgrne,
In vanje trešči kakor strela:
„Varjaga igra je zadela.“
Prelepih lic in mladih let
Junak pred kralja stopi vnet.

Osupne kralj in kës ga speče.
Mladenič mu pokojen reče:
„Čemú bogovom hvale venec!
Jaz rad umrjem kot mučenec
Za narod zaslepljeni svoj:
A védi — Kristus Bog je moj.“

Iz hrupne množice neštete
Pred kralja se tedaj prignete,
Bolestno vikne in zajoče
Osivel mož — Varjagu oče:
„Bogovom vašim smrt, poraz!
Udan sem Kristu s sinom jaz.“

Sto mečev hipoma zasije,
Temà pušic oba pokrije.
In predno ljudstvu mir ukaže
In k sebi kralj prizove straže,
Prepast na licih, srd v očeh, —
Ležita mrtva že na tléh.“

Z boljarji ne po mnogih dnovih
Vladar stojí ob dveh grobovih.
„Ne bodi kazen vam izgnanstvo!
Nò kazen bodi vam poslanstvo,
Da móž, znanečih blagovest,
Privédete iz grških mest.“

Anton Medved.